

NASTĘPEK (1) *sb m*

I sg następki(e)m.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Kolejność, następstwo; w przen:

Zwrot: »ustawicznym następkiem płynąć«: Bo [heretycy] nie są zrzodłami/ któreby wstawnym następkiem płynęły od Pana Chrystusa y Apostołów jego WujNT 417.

Cf NASTĄPIENIE

JR, KW